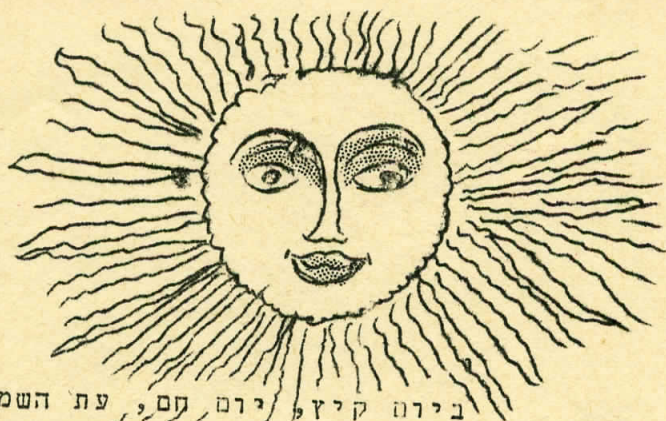

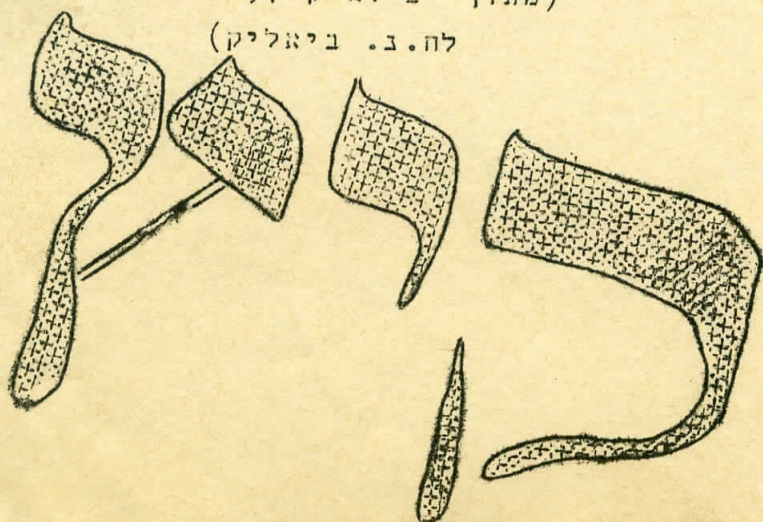
דברי הכפר

ביום קיץ, יום חם, עת השמש ממרום
הרקיע תלהט כתבור היום,
עת יבקש הלב פנת שקט לחלום -
בא אלי, בא אלי, רע עיף!

לי יש גן, ובגן תחת אורג כבוד צל,
הרחק הרוק מעיר וממתים, בחבא תל,
כלו עטוף יורקק, כלו אמר סוד אל -
שם בחבא, בבוח, אח בעים!

(מתוך "ביום קיץ, יום חם"
לח.ב. ביאליק)

מט' 569
ב' בתמוז תשל"ח
7 ביולי 1978
כפר הנשיא

פה נשפע ?

בשבוע שעבר התכנסו מספר חברים הטוענים
לכתר, והרימו כוסות לחיים לרגל יום הה -
יבנות שיחול בשבוע הבא . לא נספר לכם
מי היה כדי ל לגרום למלחמת שבטים (אפשר
נמובן לכתוב שגרעין ה' לא היה שם) .

הנוסטלגיה זרמה במיים ונשאר רק לשאול
אז מי כן היה שם ? מי היה הראשון ?
מי היה האחרון ? מיהו יהודי ?

- * - * - * - *

כן, השבוע זה קצת צולע המדור, פשוט אין
לי כוח... אני עייף... כל כך חם, חם -
היום... העט נופלת לי מהאצבעות...
ללום שלום...

שבת שלום !

- * - * - * - *

מסך .

ובכן נתחיל בחדשה קצת ישנה (יותר משבוע),
והיא, שדייב והנרי לקחו מקום ראשון בתח-
רות כרידג' ליחידים במסגרת אליפות התנועה
הקיבוצית והישג זה מקנה להם כניסה לאלי-
ות הארצית שתתקיים בחורף .

- * - * - * - *

דני חייט חפס את מקומו של אייבן על ה"מאן"
ועשה לו הכרה עם הגג של המסגריה, כמו כן
נפלה דלת המוסך על הפיז'ו של הפרדס, אבל
לפי הניסיון המכוניות האלו יכולות לספוג
הכל ולהמשיך לנסוע (ראה פיז'ו מטע וברכונו)

- * - * - * - *

עדר הצאן שלנו גדל בעוד כ-200 ראש צאן
מרינו שחלקן בהריון . המקור הוא מושב
הזורעים, ומשם גם לפי כל הסימנים יגיע
החשבון .

- * - * - * - *

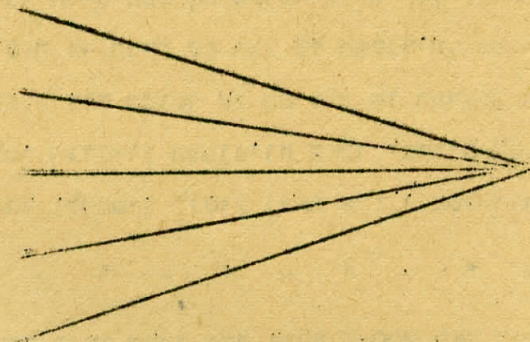
מדור זה חייב התנצלות עמוקה לבתיה ווייסהם
שהיא, ולא ועדת הספורט, דאגה לכיתה ששתינו
בזמן הצפייה בטלוויזיה, באמת לא ידעתי,
אני מבקש סליחה, זה לא יקרה עוד פעם -
אני רק מלאתי פקודות .

- * - * - * - *

חלומות בהקיץ!

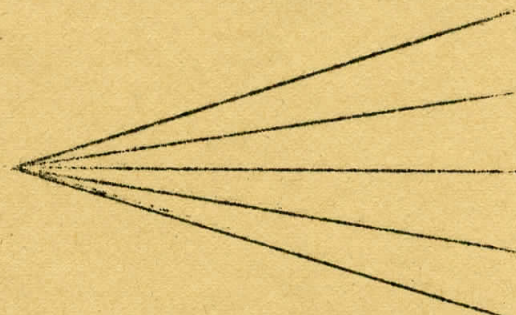
(בליל העליוה על הקרקע)

בהיי אדם קורה לעיתים כי החלום הופך למציאות, וכנגד זה, בראי הזמן המתרחק, הופכת המציאות לחלום. האם המציאות של ימינו מושפעת מחלומות העבר? האם בחלומות ובסיוטים של היום נשארים סימנים של המציאות דאז? איפה בתוכנו מתערבב חלום עם מציאות? — — — — —

התקופה: שנות השלושים
המאוחרות. ברחוב עירוני הולכת ילדה קטנה קצוצת שיער. בידה האחת היא אווזת כינור ובשנייה תיק תורים. היא הולכת לשעור המוסיקה הדו-שבועי. הרחוב כמעט ריק. המדרכה רחבה ובקיה. מולה מתקרבת קבוצת נערים. הם בועצים בה עיניים, מתלחשים. האם מורגש שהיא יהודיה? לרדת מן המדרכה? להדחק אל הקיר? היא זוקפת קומה וממשיכה בדרכה. כבר היא עוברת את הבערים. אחד מתכופף ומרים מטהר. הלב מאיץ פעימותיו. האבן, מלווה בקריאה "יהודיה", מחטיאה. הבערים צוחקים. מציאות? חלום? מי הילדה?

— — — מבוגרים וילדים יושבים באולם גדול. הרגשה טובה. הרגשת יחד, כולנו יהודים. על המסך בראים עצים קטנים ובחור באה והסון משקה אותם. ברקע נשמע שיר "באה מבוחה ליגע", וכל הקהל מוחא כף. הלב מתרחב, והילדה רואה את עצמה משקה עצים בארץ ההיא, תחת השמש האחרת. יוצאים מן האולם כסהרורים אל מציאות מאיימת. — — — ארץ אחרת — מציאות אחרת.

באוטובוס אדום דו-קומתי יושבת נערה וחולמת בהקיץ: אני

(המשך בעמ' הבא...)

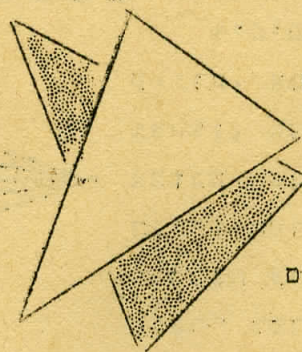
(המשך "חלומות בהקיץ")

כמו כולט. לא מרגישים שאני לא שייכת. הדודים האלה היושבים בספסל לידי ומדברים במבטא בכרי, לא שלי הם. אני מתנהגת, מתלבשת, מדברת, כמו כולם. למה הם לא יכולים לפחות להבמין את הקול קצת, לכל הרוחות?

בשבת, בבית הכנסת, היא מלובשת בקפידה - כמו כולם. גרבי משי, כובע אפנתי, כפפות. עם סיום התפילות לוחץ הרבי את ידי המתפללים "גוט שבס - גוט שבס". רק לה הוא אומר: "מה שלום הפליטה הקטנה?"

חלום אחד חוזר תדיר: דפיקה בדלת, ועל הסף, מחייכים, עומדים ההורים. חלום זה נשאר בגדר חלום. — — —

מתחילה להתהוות מטרה משותפת. רק כך אפשר להסביר הסתגלות השרירים העירוביים אל-העבודה השונה כל-כך, והסתגלות בת ישראל כשרה אל חיי קומונה תוססים — — —

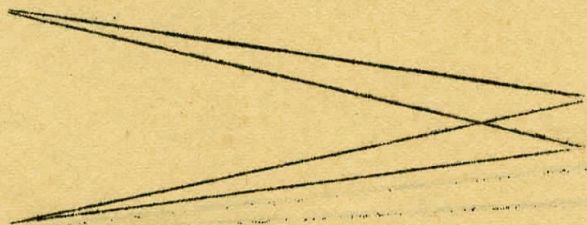

ותוך מבוכה ובדידות מתעורר מחדש החלום של אז. חלום היחד והארץ ההיא. בשדות ירוקים, תחת שמיים אפורים וגוטפים

בליל נצחון בעלות הברית: מדורה וטירים מן הארץ ההיא, והרגשה של שותפות גורל, הנוסכת בטחון וגאווה. ועם הגיצים המפוזרים מתרוממים חלומות חדשים, קבוצתיים ופרטיים. והיופי הוא בשלוב של האישי עם הכללי. אני - זה אבנור. אבנור - זה אני. וקמים ונוסעים אל עבר הים בקלות דעת של צעירים, בלי חשבוניות אל מציאות בלתי מוכרת.

— — — אוטובוסים מסוריינים וכוכבים בגודל על-טבעי. ריח גדרות השיטה וריח התפוז הנמנע תחת הרגל. טעם מריר של זית ערבי וטעם מתוק של חלום אמיתי.

הרגשת הנורד הנעימה שבאה עם לינה באוהל. אוהל במשק זר ליד הצריף. אוהל בשלג ליד בית הקומותיים. והשכם בבוקר אחד להתעורר באוהל לשניים, תחת אקליפטוס מדולל, ולצפות מפתח האוהל אל קץ קצה של הכנרת

הכחולה. ומסביב הכל צהוב ופרעי וארעי, ועדיין ה"יחד". ובלי

(המשך בעמ' הבא...)

(המשך "חלומות בהקיץ")

משיט הצהוב כבו ירוק, והחורל כבו צריף וכבר בית - בית קבע.
תזכורת מסירות בשכחים: שבים של בבית שקטה ושלוח יחסית
מול בוך מאיט, ופתחום בלילות, מחרוזת אורות מזדהלת יורדת
מערכה, ומחרוזת תואמת בעה באיטיות מזרחה לקראתה. והאדם עומד
בתוך ובלבו הרגשת מחבק וחוסר אונים. וההתבגשות הבלתי
במצעת, כמעט על סף הבית. הישיבה הדחוסה במקום המוגן ומשם,
מעבר לים הרחוק, מגיע מברק: "שלחו את הילדים. כרטיסים
מופקדים למעבם במשרד חברת התעופה" והתגובה החד-משמעית,
האינסטינקטיבית כמעט: "זה לא. לא בורחים יותר. לטוב או לרע,
כאן ביתנו, כאן בשאר".

וימים זורמים עם שמחות
קטנות, אכזבות קטנות. שמחת
בצחון, אכזבת השלום המתעתע.
אכזבת הנבים ההולכים, שמחת
הנבים החוזרים. — — — על
המדרכה עוברת פעוטה. "שלום
קטנה" למה אינה עונה? הרי לא
מזמן היתה בטפולי. רגע! לא היא, אלא אמה היתה זאת שחתלתי
והשקיתי — — —

ועומדת אישה-חברה-אם, ומשפשפת את עיניה: מתי קרה כל זה?
מתי הפכו השתילים הרכים לאילנות מצליים? מתי הפכו בני האדם
הרכים לאנשים מגיבים? מתי הפכו האנשים והקוצים לגן פורח?
מה החלום פה? העבר? ההווה? העתיד?
אה, כן. העתיד! האם פסקו חלומות בדוריבו? האפשר להוריש
חלומות? מסופקבי.
אך אולי אפשר להוריש את הסגולה לחלום, ואת הסגולה,
החשובה לא פחות, לראות את החלומות הופכים למציאות אפורה
ולצעד קדימה.

אבגה

= נ ה י ג ת = ש ר ק ש ו ר = ע " י = נ ע ר י =

בישיבת ועדת העבודה והעובדים הועלתה העובדה שמרכזי עובדים אחדים מתייחסים די ברשלנות לבטיחות כאשר בהיגת טרקטורים בעשית על-ידי בעריט.

אבו מדפיסים כאן חלק מהחלטת המזכירות של 26.12.75 (שאושרה ע"י האספה), בתקורה שמרכזי העובדים יקפידו לשמור על רוח החלטה זו:

(1) מוסדות ועובדים לא יאפשרו בהיגה בטרקטור או רכב מנועי אחר לילדים מתחת לכתה י'. מרכז המשק רשאי לתת אישור בהיגה לילד ללא רישיון, מכתה י' ומעלה, אך יגביל את הבהיגה לשדות בלבד, וזאת בתנאי שאין בעל רישיון היכול לבצע את העבודה. בכל מקרה, מתן אישור כזה מותנה באישור ההורים.

(2) אסורה בהחלט הסעת אנשים על כבפי טרקטור או על היצול או על כל חלק אחר של טרקטור שאינו מיועד לתפקיד זה. יש לבנות עגלות או כסאות מיוחדים במספר מספיק כך שבכל ענף אפשר יהיה להסיע אנשים בבטחון בכל עת ובכל מקום.

(3) בכל מקרה של הפרת חוק המדינה או המשק במסגרת העבודה, ישא מרכז הענף באחריות. המזכיר בלבד, לפי שיקול דעתו, רשאי לפנות למשטרה.

הערות:

* בכיתה י' הבערים יכולים להוציא רישיון להיגה בטרקטור במסגרת בית-הספר. כיתה י', מבהיגת עבודה, מתחילה בקיץ לפני הכניסה למחזור זה, כלומר, ילדי תוחית (ט' של השנה) כלולים בתקן הב"ל.

* אבו מבקשים מרכזי עובדים למסור לאחד מחברי ו. בעורים רשימה של בערים שלגביהם רוצים אישור להיגה ממרכז המשק. אבו בבקש מההורים את אישורם.

* צריך להיות ברור שאבו מצפים מרכזי עובדים להקפיד על בהיגה בטוחה, וכן להדגיש שבער הנהג באופן לא בטוח יאבד את זכותו לנהוג.

* רצוי שבערים-נוהגים ילמדו טפול יום-יומי בטרקטור ובמנוע, על-מנת לפתח מיומנות בעבודה וגישה אחראית לעבודה בכל כלי מנוע.

*ל*ד*ב*ר*י*ה*כ*פ*ר*י*ל*א*י*ל*ל*

קצת כאב לי לקרוא את הקטע של אילון בקשר לבר-מצוה, והייתי רוצה לכתוב אותו הקטע, מ"מה בשמע?" של גליון מספר 568 מחדש. וכך הייתי כותבת אבי: (המרכאות מסמכות דבריו של אילון). "הגבנו עוד בר-מצוה" וכרגיל היה בחדר. "שום שינוי מיוחד בסגנון" וטוב שכך היה כי לפי דעתי מצאנו את המתכונת הטובה ביותר - נחמד, פשוט, קצר וקולע. תמיד טוב להקטיב לספורים של הילדים והרגע המיוחד ההוא כשכל האחים עולים לבמה חוריה בלתי נשכחת. אפילו הבאומים היו קצרים ולא שכחו לשאול את הילדים את השאלה ממסורתית - מה השעה?!

"מסה מחרידה של אורחים" מחרידה? מסה? היו אנשים שבאו מחו"ל אחרי שחסכו שנים כדי להיות אתנו ביום חשוב זה ותענוג היה לארח אותם אף על פי שהבית היה מלא עד אפס מקום. אפילו צמחו אהלים על הדשא. כל הכבוד לילדים שפינו את חדריהם ולהורים שהזמינו אורחים שלא היו שלהם לישון על ספות, רצפות ובכל פינה שרק היתה ריקה. כן! היו הרבה אורחים ואף אחד לא בא 'טתם'. כל אדם שהיה פה היה

~~בר-מצוה~~

קרוב ללבנו ואבי רואה בזה כבוד שבאו אלינו.

אף על פי שהגבנו בפעם השלישית בר-מצוה במשפחתנו, התפלאתי מחדש ושמחתי עד אין סוף כשעמדנו אבחנו, המשפחה, כמו מלכים, וכולם במשק אצו, רצו, עבדו, אפו, השתגעו, בשלו, ארגנו, סדרו עשו לכבודינו. כן, כן כפר הנשיא. אלף תודות בשמי רגט, אבי בטוחה, בשמט של כל בעלי השמחה. אבי מקורה, אילון, שתזכה להרגיש כמוני.

באהבה

עדנה

-7- אסקוריאל

המחזה הקצר שברצוננו להציג בליל ששי זה הוא פרי עטו של מחזאי בלגי, מישל דה גלדרודה, שכתב בשפה הפלאמית בשנות העשרים של המאה הנוכחית. הוא כתב אך ורק חופן של מחזות, כולט קזריט, אך הכביס בוט את כל הרעיונות הפילוסופיים והתיאטרליים שתסטר בזמנו בעולט התיאטרון. אפשר למצוא בו אפילו את בבטי תיאטרון האבסורד. "ד"ר פאוסטוס" שלו משתמש במושגים התיאטרליים של ברטולד ברכט, והמחזה שלפנינו עוסק בקרובץ רעיונות הנקרא "פירבדליזם" ע"ש חתן פרס הנובל לואיג' פירבדלו, שהיה בדיוק בן זמנו של דה גלדרודה. אני לא יודע אם דה גלדרודה לקח אותם מפירבדלו או אם הוא הגיע אליהם בכוחות עצמו.

בתוך עלילה פשוטה וברורה יפה של "המשולש הקלאסי", המחזה דן בשאלות של שלטון, של זהות, של המושג "האישיות המפוצלת", אשר כל כך אפיני לפירבדליזם, וכמובן באהבה ובמוות. רואים בו גם את המושג "העולט הוא תיאטרון" שהוא בסיס למחזות של פירבדלו. זהו מחזה שעד כמה שהוא תיאטרלי, אפשר לחזור אליו שוב ושוב ותמיד למצוא עוד ועוד כל פעם שרואים או קוראים אותו. כך, למשל, אפשר לתת דוגמא אחת של רגע המהווה את אחד המפתחות של המחזה: רואים את ליצן חצרו של המלך (פיליפ 2 מלך ספרד) מתבונן במראה ורואה - את המלך. האם שתי האישיות האלו הן אותו אדם - שני צדדים לאותו מטבע? להיות מלך או ליצן זה רק עבין של אביזריט, אומרת אחת הדמויות, אבל בדמה לי שהמחזה מעמיד את הרעיון הזה בטפק, לכל הפחות. שם המחזה הוא שמו של בבין שבנה אותו המלך לשמש לו מבצר, ארמון וקבר. הטט לא הוזכר במחזה אבל בכל זאת, הרב-שמוש הזה הוא ציון דרך לפרוש המחזה.

ובסוף עלי להתבצל התבצלות עמוקה על זה שאנחנו מציגים באנגלית. החומר הוא קשה ביותר לשחקו ולא האמנו שאנחנו מסוגלים לתת לו ביטוי מטפיק בעברית. אבג מבטיח בזה שתי הבטחות באופן הגיגי: שההצגה הבאה שלנו תהיה בעברית - ושתייה קומדיה! אבל בואו גם הפעם - המחזה הוא מרתק!

ג' ררג'

תודה

תמיד אזכור את חודש יוני 1978
 - בר-מצוה וחתונה זה אחר זה.
 רוצה אני להודות לכל חברי
 ידידי שתדמו מזמנם ומרצם
 לארגן את המסיבות והחגיגות
 - אפר עוגות והשתתפו אתנו
 בשמחתנו כששתינו לחיים.
 גם עמרי ופרט בקשו ממני למסור
 את רחשי לבם ולהודות לכולם -
 מלבדון הרחוקה-הקרובה.
 ושוב תודה רבה
 לילה

תערוכת תחביבים ליום
 ההתישבות

התערוכה תוצג בימי רביעי
 וחמישי ה-12-13 לחודש (יומיים
 לפני החגיגות).
 אבקש להביא את כל המוצגים
 למועדון ביום שלישי ה-11 לחודש
 בשעות הבוקר אם אפשר, ולסמן
 את השטח!
 תודה מראש
 איירין ומעין
 המארגנות

א_ב_ד

בעלת התחביבים של ביני יודאייקין ספר
 מאד חביב עלינו:

הורי ילדי הגבית במיוחד מתבקשים לראות אם
 הספר התגלגל אליהם הביתה. מי שמוצא מתבקש
 בכל לשון של בקשה להחזיר לביני. תודה

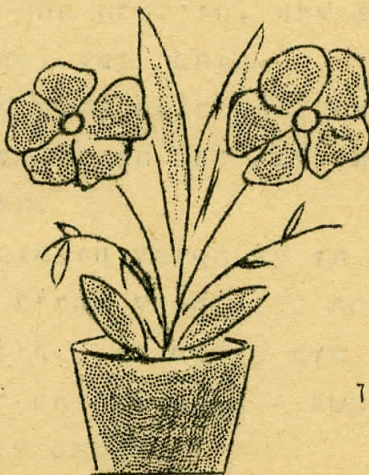
מלח 216

בישואין

13.7 אבט וחיים מעין, בקי ואריק ארנברג

ימי הולדת

12.7 דוד אלמן
 13.7 מיכא חיים
 שפרה שוורץ
 14.7 ריבה בן-נתן
 ריימונד גוטר
 הרולד ואלאך
 15.7 גב' אסתר פיליפס
 מיכאל דוארי
 אבגה טגל
 אריאל טיבה
 משה גרשמן

9.7 דבה בן-חיים
 גד ירדן
 מרי שרק
 אסנת מרקוסון
 אלון פרימוסט
 10.7 שושנה ציבמן
 יהודה עדר
 11.7 ג'טון פרלסון
 12.7 פרנק וטרמן

נוכחו: אוסי, יענקל, זמי, אלק, אירית, ג'וני פ',
אדי, גדי ע'.

1. לימודים של דב קולט (בנוכחות דב)
ג'וני דווח למזכירות שהקורס בצלום שדב בקש הוא יחיד במינו מבחינת הקפו ורמתו, ועל כן אין טעם לחפש אלטרנטיבה. חודש הדיון לגבי מטרת הלימודים הללו והובעו הסתייגויות מהם.
המלצת ועדת השתלמויות שדב יצא ללימודים לשנתיים תובא לאספה הבאה.
2. הוצאות לחיילים במילואים (בהשתתפות אריה ו')
חייל במילואים מקבל 10 ל"ל ליום מצה"ל. המשק מוסיף לו 5 ל"ל. אריה הציע שהמשק יוסיף את הסכום שהחייל מקבל מצה"ל כדי לאפשר לו לכסות את הוצאותיו. ההצעה התקבלה.
3. ועדה לנסיעות לחו"ל (בהשתתפות אריה ו' וצפורה)
אריה הציע שתקום ועדה מתמדת שתכנע את תוכנית הנסיעות לחו"ל ותעקוב אחר הבצוע. הוא הדגיש את הצורך בקביעות ועקביות בצורת המטפל בנושא הזה תוך כדי מטרה לשחרר את ועדת החברה מבעיות חו"ל, למרות שועדת החברה תחליט לגבי הנחיות וגם תטפל עם המזכירות בבעיות מיוחדות.
המזכירות הסתייגה מן המגמה להפריד את נושא נסיעות חו"ל מתחום הפעולה של ועדת החברה והציעה שהנושא יובא לדיון בוועדת החברה. יענקל וג'וני הציעו שימונה איש אחד שהוא יהיה הפקיד הקבוע מטעם ועדת החברה לבצוע הטכני של הנסיעות לחו"ל, ואוסי אמר שזאת ממילא הייתה הכוונה של ועדת החברה.
4. קליטה (בהשתתפות טומי)
טומי מסר שועדת הקליטה רוצה לפרסם מודעה בעתונות שכפר הנשיא מחפש מורה לכיתות יסוד (עם או בלי משפחה), כמגמת קליטה בקבוץ. המזכירות אישרה את הרעיון והמודעה תופיע בסוף השבוע.
4. עתיד גרעין עמיעד ב והאולפן (בהשתתפות אודי, אילן וברוך)
אודי מסר שהגרעין עבר משברים וקיומו בעתיד אינו מובטח. הערכתו שאם ייעשו עוד מאמצי שיקום יגיע לכפר הנשיא גרעין מוקטן בהרבה מן המספר המקווה, ובמקרה הגרוע יתפרק הגרעין לגמרי ולא יגיע לכפר הנשיא בכלל.
לאור העובדה הזאת בקש ג'וני מהמזכירות לייפות את כוחו לחדש את המשא ומתן עם הסוכנות כדי להחזיר לכפר הנשיא את מחזור האולפן שבוסל לפי החלטת האספה מיום 27.5.78. מאחר והסכנות להחלטה זו השתנו, קבלה המזכירות את הצעת ג'וני. הנושא יובא לאישור באספה הקרובה.

6. פניית אחד הבונים לשחרר את איי לשליחות קצרה בדרום אפריקה
(בהשתתפות ברוך)

תנועת אחד הבונים פנתה אלינו בבקשה לשחרר את איי לשליחות בת ארבעה חודשים החל מחודספטמבר, כדי להקל על המצב הקשה שנוצר בתנועה בדרום אפריקה.

המזכירות שמעה את הפנייה והטילה על ועדת כח-אדם לברר את כל עניני העבודה הקשורים לנושא.

7. נסיעות חרום

א. בני פורסט נסע לקנדה עקב פטירת אביו.

ב. פיליס קולט נסעה לארה"ב לרגל מצבו החמור של אמה.

ח ג ה ה ת י ש ב ו ת

הסבר נוסף בקשר ל-2 ארועים:

(1) ארוחת הערב של יום שישי - 14.7.78

שעת התחלת המסע נקבעה ל-18.45 - אבל לא נתחיל עד שכל הקהל מתישב על יד השולחנות.
הארוחה הטובה והמגוונת - אנו מקווים - צריכה להיות ננוחה - ללא לחץ של זמן. יש לנו יותר מטעה וחצי עד להצגה!
התורנים צריכים אך ורק להוריד מן השולחנות.
מדיחים את כל הכלים למזרח בבוקר.
על כן, בקשתנו היא, שהארוחה תהיה ביתית, ובלי הרגשת מחץ שמיד בתום האוכל צריכים לקום - אנו רוצים לשייך ביחד, לשבת ולשוחח - ולהנות מן האווירה המיוחדת של החג.

(2) הקפת כפר הנשיא - בשבת 15.7.78

יוצאים בשעה 17.00 מרחבת חדר האוכל.
ההקפה תעבור במקומות הבאים - לפי הסדר:
על יד בית האריזה הישן
הכרם
הצאן הישן
אבן התותח
תחנה ראשונה
תחנה שנייה
תחנה שלישית
תחנה רביעית

ח ג ש מ ח !